

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2564/2023.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.III.37.498/2023/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi személy indítványozó jogi képviselője (Biczi és Turi Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Biczi Tamás) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria mint felülvizsgálati Bíróság Kfv.III.37.498/2023/2. számú végzése, a Budapest Környéki Törvényszék 102.K.702.338/2020/60. számú ítélete, valamint a valamint a Pest Vármegyei Kormányhivatal PE-06/KTF/01316-25/2020. számú határozatával módosított PE-06/KTF/01316-12/2020. számú határozata alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését indítványozta.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapját képező közigazgatási perben és az azt megelőző hatósági eljárásban az indítványozó és egy vagyonkezelő szövetkezet (a továbbiakban: szövetkezet) egyetemlegesen kármentesítési monitoring végzésére volt kötelezett. A határozatot a szövetkezet bíróság előtt megtámadta az egyetemleges felelősség vitatása okán, melyet a bíróság elutasított. A Pest Megyei Kormányhivatal 2020. március 13. napján kelt PE-06/KTF/01316-12/2020. számú határozatával az indítványozót és a szövetkezetet kötelezte, hogy a területileg illetékes elsőfokú környezetvédelmi és természetvédelmi hatóság részére megküldött „Kármentesítési monitoring záródokumentáció” alapján végezzenek egyetemlegesen kármentesítési monitoring tevékenységet a szennyezéssel érintett ingatlanokon. A

Kormányhivatal a határozatát ezt követően újabb, 2020. július 23. napján kelt PE-06/KTF/01316-25/2020. számú határozatával módosította.

- [3] Az indítványozó a Kormányhivatal határozatával és módosító határozatával szemben eljárás- és anyagi jogi jogsérelemre hivatkozással keresetet nyújtott be, amelyet a Budapest Környéki Törvényszék a 2023. február 22. napján kelt, 102.K.702.338./2020/60. számú jogerős ítéletével elutasított. A Törvényszék indokolása szerint az indítványozó és a szövetkezet egyetemleges felelősségét az érintett ingatlanok vonatkozásában a Kúria már megállapította, így az ítélt dolognak minősül. Megállapította továbbá, hogy az alperesi Kormányhivatal a tényállást a szükséges mértékben tisztázta, az alap- és a módosító határozat indokolásából a tényállás feltárható és megállapítható volt. A Törvényszék a Kormányhivatal által beszerzett szakhatósági állásfoglalást adó szervet érdemben nyilatkoztatta, az abban foglaltakat elfogadta, a Törvényszék szerint a módosított határozatot továbbá alátámasztja a perben eljáró igazságügyi szakértő szakvéleménye is. Az indítványozó kérte a határozat halasztó hatályának elrendelését is arra hivatkozva, hogy a Kormányhivatal elvonta a fellebbezéshez való jogát, amely miatti sérelem szerinte így volna orvosolható. A Budapest Környéki Törvényszék 103.K.702.338/2020/4. számú külön végzésében a kérelmet elutasította.
- [4] A jogerős ítélettel szemben az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A felülvizsgálati kérelem befogadása körében a felperes a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára hivatkozott. A Kúria 2023. szeptember 6. napján kelt, Kfv.III.37.498/2023/2. számú végzésével a kérelem befogadását megtagadta, rámutatva arra, hogy a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, felülmérlegelésre pedig csak kivételesen és csak akkor van lehetőség, ha azt jogszabálysértés, illetve kirívóan súlyos mérlegelési hiányosság indokolja. Mivel a Kúria a megjelölt kérdésekben felülvizsgálatra okot adó körülményt nem észlelt, megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt. Megállapította továbbá, hogy az indítványozó fellebbezési jogának elvonására az elsőfokú eljárásban csak az azonnali jogvédelem elrendelése iránti kérelme indokaként hivatkozott, így nem minősült az ügy érdemére kiható eljárás szabályszegésnek az, hogy a Törvényszék ezt az előadást nem tekintette a kereseti kérelem részének.
- [5] 1.2. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszát, amelyben a Pest Vármegyei Kormányhivatal PE-06/KTF/01316-25/2020. számú határozatával módosított PE-06/KTF/01316-12/2020. számú határozatának, a Budapest Környéki Törvényszék 102.K.702.338/2020/60. számú ítéletének, továbbá a Kúria Kfv.III.37.498/2023/2. számú végzésének alaptörvény-ellenességét állította. Az alkotmányjogi panasz szerint a támadott hatósági és bírói döntések sértik az Alaptörvény a XXIV. cikk (1) bekezdését, a XXVIII.

cikk (1) és (7) bekezdését, valamint a 28. cikkét. Az indítványozó az Alkotmánybíróság hiánypótlásra történő felszólítása után indítványát egy alkalommal kiegészítette. Indítványában az Alaptörvényben biztosított jog vélelmezett sérelmét az alábbiak szerint indokolta.

- [6] Az indítványozó szerint a Kúria végzése ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével, tekintettel arra, hogy az indítványozó álláspontja szerint a Kúria végzésében az indítványozó jogorvoslati jogának elvonását jogszerűnek tekintette. Így a Kúria álláspontja szerint nem minősült az ügy érdemére kiható eljárási szabályszegésnek az, hogy a Törvényszék ezt az előadást nem tekintette a kereseti kérelem részének. Az indítványozó megítélése szerint továbbá a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságához a Kúria többletkövetelményt támasztott, nevezetesen az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatának vizsgálatát, amely két feltétel együttes teljesítése az indítványozó álláspontja szerint a Kp. 118. § (1) bekezdéséből nem levezethető. A Kúria ezen jogértelmezése szerinte a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jogának korlátozását eredményezné, valamint ezzel szerinte a Kúria sértette a hatékony bírói jogvédelem követelményét, egyúttal a tisztességes eljáráshoz való jogát is.
- [7] Az indítványozó álláspontja szerint a XXVIII. cikk (1) bekezdését sérti az, hogy a Kúria az indítványozó azon érvelését, mely a *res iudicata* elv alkalmazását kizáró körülményekre vonatkozik, az egyetemlegesség megítélése körében figyelmen kívül hagyta. Továbbá szerinte a Kúria végzéséből a befogadhatóság körében előadott indítványozói érvelés értékelése nem megismerhető, valamint a Kúria – indokolás nélkül – a kérelem érdemi elbírálásához tartozó feltételeket vett figyelembe a kérelem befogadásának megtagadása körében, így a Kúria megsértette a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indokolási kötelezettségét és a hatékony jogvédelemhez való jogot.
- [8] Az indítványozó a Törvényszék ítéletének alaptörvény-ellenességét is állította, mert szerinte a Törvényszék a Kp. 4. § (4) bekezdését megsértve, a kereseti kérelmet nem annak tartalma szerint bírálta el, mivel a kereseti kérelem része az azonnali jogvédelem iránti kérelem is, így az abban foglaltak a kereseti kérelem elbírálása során nem hagyhatók figyelmen kívül. Álláspontja szerint így a Törvényszék mellőzte az indítványozó fellebbezési joga elvonásának vizsgálatát. Továbbá szerinte nem vette figyelembe a perben kirendelt igazságügyi szakértőnek az indítványozó érvelését alátámasztó megállapításait, ítélete több ellentmondást tartalmaz, valamint figyelmen kívül hagyott számos eljárási előzményt, s ennek okát nem indokolta, ezáltal sérült az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való joga és a bírói pártatlanság követelménye is. Az indítványozó a hatékony bírói jogvédelem, a bírói függetlenség és a tisztességes bírósági eljárás alapvető követelményének sérelmeként jelölte meg, hogy a Törvényszék az ítéletét ellentmondásos szakértői véleményre alapozta.

- [9] Az alkotmányjogi panasz a Kormányhivatal határozatának alaptörvény-ellenességét is állította, mert szerinte a jogorvoslathoz való alapvető jogát és a XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát sérti, hogy a Kormányhivatal nem biztosította számára a fellebbezés lehetőségét, amelyre az akkor hatályos jogszabályi rendelkezések alapján még lehetősége lett volna. Álláspontja szerint mivel a Kormányhivatal eljárása 2020. január 14. napján indult, annak során az Ákr. 116. § (2) bekezdésének módosított a) pontja az Ákr. 143. § (2a) bekezdés alapján még nem volt alkalmazható, így az alperes eljárására irányadó Ákr. 116. § (2) bekezdés a) pontját sértő módon rendelkezett a fellebbezési jogának kizárásáról.
- [10] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg. Ennek során vizsgálnia kellett a befogadhatóság mind formai, mind tartalmi feltételeinek érvényesülését. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a következő megállapításokra jutott.
- [11] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdés szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. A Kúria végzését az indítványozó jogi képviselője 2023. november 7. napján vette át. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát 2023. november 21. napján nyújtotta be az elsőfokú bíróságon. Megállapítható, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszt a Kúria végzésével szemben a hatvannapos törvényi határidőn belül terjesztette elő.
- [12] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg. Mivel jelen ügyben a Kúria végzése az eljárást befejező olyan döntés, amely mérlegelés eredményeként született, ezért a panasz megfelel az Ügyrend 32. § (5) bekezdésében foglalt követelménynek, azaz azon keresztül az Alkotmánybíróság panaszt a Budapest Környéki Törvényszék ítélete vonatkozásában is vizsgálhatta.
- [13] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont].
- [14] Az indítvány a XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése vonatkozásában tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint azonban nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak a 28. cikk {lásd például: 3004/2021. (I. 14.) AB végzés, Indokolás [24]}. Mindezek alapján ezen indítványi elem nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja előírásainak.

- [15] Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság által az indítványozó szerint vizsgálendő bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alaptörvény megsértett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont], továbbá tartalmaz kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [16] Az indítvány a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése vonatkozásában tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont]. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást. Az indítvány e körben kizárólag a Kormányhivatal jogszabály-értelmezését és jogalkalmazását, annak az indítványozóra nézve hátrányos eredményét kifogásolta, anélkül, hogy alkotmányjogi indokollással támasztotta volna alá azt, hogy az indítványozó számára miért minősül egyben alaptörvény-ellenesnek is. Ebben a körben az indítványozó még azt sem fejtette ki, hogy miből szűrte le azt a következtetést, hogy erre az ügyre egyáltalán kihatott az Ákr. felhívott módosítása. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy ezen indítványi elem nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja előírásainak.
- [17] Az indítvány megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint – az indítványozó állítása alapján – az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont]. Az indítvány továbbá megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [Abtv. 27. § (1) bekezdés b) pont]. Az indítványozó jogosultnak tekinthető [Abtv. 51. § (1) bekezdés]. Az indítványozó érintettnek tekinthető [Abtv. 27. §]. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaz.
- [18] 2.2. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [19] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének állított sérelmével összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmaz meg, figyelemmel a panasz tartalmára és az Alkotmánybíróságnak a XXVIII. cikkekre vonatkozó állandó gyakorlatára.
- [20] Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria döntése az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jogát és a (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz fűződő jogát egyrészt azáltal sérti, hogy a Kúria

megsértette a tisztességes eljárás részét képező indokolási kötelezettségét az indítványozói érvelés figyelmen kívül hagyásával, másrészt pedig azért, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadása körében többletkövetelményt támasztott és a befogadás megatagadásakor az érdemi elbírálásához tartozó feltételeket vett figyelembe.

- [21] A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog és a jogorvoslathoz való jog állított sérelmével összefüggésben az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslatokra vonatkozik és nem terjed ki a felülvizsgálatra, mint rendkívüli jogorvoslatra {lásd például: 3189/2024. (V. 17.) AB végzés, Indokolás [25]}. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből az a követelmény fakad, hogy az érdemi, ügydöntő döntések tekintetében biztosítani kell a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét olyan döntés meghozataláért, amely képes a sérelmezett döntést felülvizsgálni, és a sérelem megállapítása esetén a döntésre visszaható módon a sérelmet orvosolni {lásd például: 3257/2023. (VI. 9.) AB végzés, Indokolás [29]}. Jelen esetben kétséget kizáróan megállapítható, hogy a Kormányhivatal döntésével szemben az indítványozó számára rendelkezésre állt olyan jogorvoslati lehetőség (nevezetesen a Törvényszék eljárása), amely az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből fakadó követelményeket teljesíti. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a jogorvoslathoz való jog nem értelmezhető akként, hogy az magában foglalná az indítványozó számára kedvező döntés meghozatalának jogát {lásd például: 3510/2023. (XII. 1.) AB végzés, Indokolás [10]}. Az Alkotmánybíróság arra is rámutat, hogy az Ügyrend 32. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panaszok benyújtásának előfeltételeként a jogorvoslati lehetőségek kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra, mint rendkívüli jogorvoslatra. Kiemeli az Alkotmánybíróság azt is, hogy az rendelkezésre álló dokumentumokból az körvonalazódik, mintha az indítványozó a jogorvoslathoz való jogának sérelmét is abból eredeztetné, hogy az alapeljárásban nem volt számára biztosítva az Ákr. szerinti fellebbezés lehetősége. Erre vonatkozóan azonban az alkotmányjogi panasz semmilyen konkrét indokolást nem tartalmaz, ebből adódóan az Alkotmánybíróság sem tudta ezt a panaszelemet ebben a kontextusban vizsgálni.
- [22] Az Alkotmánybíróság a XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelmével kapcsolatban kiemeli, hogy a Kúria a felülvizsgálati eljárásban részletesen kifejtette, hogy a törvény és a Kúria gyakorlata szerint miért nem elégséges a befogadáshoz az, amit az indítványozó a felülvizsgálati kérelemben előadott. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Valamint az, „hogy az indítványozó az egyébként megindokolt

bírósági döntést tévesnek tartja, nem tekinthető az eljárás tisztességessége követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek” {3416/2023. (X. 11.) AB végzés, Indokolás [22]}. Jelen esetben az indítványozó alkotmányjogi panaszában nem adott elő olyan érvet, amely alkotmányjogi értelemben állította volna a Kúria végzésének alaptörvény-ellenességét. Az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes abban, miszerint az a tény, hogy az eljáró bíróságok – jelen ügyben a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadhatósága tekintetében – az indítványozó által irányadónak tartott értelmezéstől eltérően értelmezték az alkalmazott jogi normát, önmagában nem veti fel a támadott bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem {3060/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [41], 3183/2024. (V. 17.) AB végzés, Indokolás [25]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában következetesen mérlegelési jogkörben hozott döntésként értékeli a Kúria Kp. 118. § (1) bekezdése alapján hozott végzését {lásd: 3183/2024. (V. 17.) AB végzés, Indokolás [20]}, ezért nem vonható le olyan, akár a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból, akár a jogorvoslathoz való jogból fakadó következtetés, mely szerint e törvényi előírás nem mechanikus alkalmazása alaptörvény-ellenességet eredményez {3356/2024. (X. 8.) AB határozat, Indokolás [69]}.

[23] Az Alkotmánybíróság kiemeli, hogy a jogegység biztosítása az Alaptörvény szerint a Kúria feladata [ld: Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdés]. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a Kp. 118. §-ának indokolása a felülvizsgálat jogegységesítő, valamint jogorvoslati funkcióját azonosítja. E rendkívüli jogorvoslat tehát egy eszköz a Kúria számára, hogy – a fél kezdeményezése folytán – biztosítani tudja a jogalkalmazás következetességét, kiszámíthatóságát és a végső soron a törvény előtti egyenlőség érvényesítését szolgáló jogegység fenntartását, másfelől pedig lehetőséget biztosít a fél számára, hogy kezdeményezze az ügy érdemére kiható jogszabálysértés orvoslását. A felülvizsgálat befogadhatóságának vizsgálata tehát részben a Kúria Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésében meghatározott alkotmányos rendeltetéséhez kapcsolódik, így önmagában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem {3356/2024. (X. 8.) AB határozat, Indokolás [70]}.

[24] Továbbá az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy „A [...] tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik „a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív

elvárásaikat is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {4/2022. (III. 23.) AB határozat, Indokolás [23]; 3169/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [32], vö. 3107/2016. (V. 24.) AB határozat, Indokolás [38]}. „Az indokolási kötelezettség mindössze azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie és nem minden egyes részletre” {4/2022. (III. 23.) AB határozat, Indokolás [23]; 3169/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [32]}.

- [25] Az Alkotmánybíróság az indítványozó érvelésével összefüggésben arra is rámutat, hogy „[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.
- [26] Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel megállapította, hogy az alkotmányjogi panaszában az indítványozó nem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel. Az indítvány a Kúria végzésével kapcsolatban nem alkotmányossági, hanem törvényességi, szakjogi kifogásokat fogalmaz meg. Erre tekintettel az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt vagylagos befogadhatósági feltételek egyikének sem.
- [27] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2024. december 10.

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró